

РЕШЕНИЕ

№ 27114

гр. София, 06.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4287** по описа за **2026** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията - И. Ц. Д., чрез процесуалния представител Н. Б. – Д., срещу Решение № 793 от 05.03.2026 г. по НАХД № 18478/2025 г. постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 7-ми състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 48/20.11.2025 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на основание чл. 326а от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), на "Виваком България" ЕАД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5000 лв., за извършено нарушение на чл. 36, ал. 3, вр. ал. 2, т. 2 от Функционалите спецификации на преносимост на национално значими номера от националния номерационен план (ФС).

В жалбата се излагат доводи, че съдебното решение е постановено при нарушения на материалния и процесуалния закон. Касаторът твърди, че съдът е отменил НП като незаконосъобразно поради неправилни фактически изводи и необоснованост. Спорен е въпросът дали подаденото на 28.01.2025 г. в търговски обект на Виваком заявление за преносимост за номер [ЕГН] е подадено от легитимно лице - титуляр на мобилната услуга, която се предоставя чрез този номер. Твърди, че не е съгласен с извода на съда, че заявлението е надлежно подписано от лицето, посочено за негов автор - П. Н. С., като титуляр на процесния номер, както и че не са

налице предпоставките за отказ от страна на предприятието от извършването на преносимостта, защото съдът не е разгледал случая от фактическа страна в своята цялост. Излага доводи, че по делото е представена декларация (приложение № 1 към КП № С-МБ- 010/20.05.2025 г.) от г-н П. С., в която той декларира, че на 28.01.2025 г. не е подписвал заявление за преносимост и не е посещавал магазин на Виваком. В същия КП е налице изрично волеизявление на г-н С., че желае да бъде вписан в АУАН като свидетел, както и че желае да свидетелства пред съда по случая. Счита, че след като съдът не е призовал свидетеля С. с цел изясняване на фактите и обстоятелствата от значение на случая, е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което води до опорочаване на съдебното решение. Твърди, че приемащият доставчик (в случая Виваком) има задължение да идентифицира потребителя при подаването на заявлението за преносимост. От Виваком не е представено подадено заявление за смяна на собственост на титуляря на мобилен номер [ЕГН] от П. С. към П. С.. В резултат на неправомерното приемане на заявлението и последващите действия от страна на приемащия доставчик, към 29.01.2025 г. номерът е пренесен в мрежата на Виваком с титуляр на номера П. Ц. С.. Излага доводи, че след извършената проверка от страна на КРС, на 29.05.2025 г. номерът е пренесен като „пренесен поради техническа грешка“ от Виваком към „Йеттел България“ ЕАД, като съгласно чл. 39 от ФС в случай на пренесен номер поради техническа грешка, приемащият доставчик връща номера на даряващия доставчик в срок до 24 часа от констатирането на техническата грешка. Твърди, че впоследствие е възстановено правното положение преди преносимостта - договорът, сключен с Виваком за номера е прекратен, без неустойки. Номерът е върнат отново към мрежата на Йеттел с титуляр П. С., а дължимите неустойки, начислени от Йеттел, поради преноса, са сторнирани. Твърди още, че всички тези обстоятелства не са кредитирани от съда и не са взети предвид при постановяване на съдебното решение. Сочи, че в случая заявлението на 28.01.2025 г. е подадено от трети лице, което не е упълномощено от абоната. Вместо да спре процедурата за преносимост, от страна на Виваком са предприети действия по разглеждане на заявлението и изпращането му до даряващия доставчик – Йеттел. Моли оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП.

В открито съдебно заседание касационният жалбоподател – редовно призован се представлява от юр. Д., която счита, че са допуснати съществени нарушения, които се изразяват в това, че съдът не е допуснал до разпит свидетеля С., чийто подпис е върху спорното заявление за пренос, с което заявление се стартира този процес. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „Виваком България“ ЕАД не взема становище по жалбата.

Представителят на С. градска прокуратура прокурор дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XV – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

Наложена е имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляди лева) за подадено заявление от трето лице, което не е било надлежно упълномощено от абоната. Това обстоятелство, според приетото в АУАН, представлява основание за отказ по чл. 36, ал. 2, т. 2 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на

доставчика на обществена мобилна услуга.

На дата 28.01.2025 г. „Виваком България“ ЕАД (приемащ доставчик), със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], не спира процедурата за преносимост на номер 0887 385369, а предприема действия по разглеждане на заявление за преносимост VIVA00000000499505 / 28.01.2025 г. чрез изпращането му на даряващия доставчик – „Йеттел България“ ЕАД.

Според установеното в АУАН, съгласно чл. 36, ал. 2, т. 2 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна услуга, приемащият доставчик отказва мотивирано преносимост в случай че заявлението е подадено от трето лице, което не е надлежно упълномощено от крайния ползвател или не е негов наследник.

Съгласно чл. 36, ал. 3 от Функционалните спецификации, в случаите по чл. 36, ал. 2, т. 2 приемащият доставчик не разглежда заявлението до отстраняване на недостатъците и спира процедурата за не повече от 30 работни дни от подаване на заявлението.

На дата 20.05.2025 г. е съставен констативен протокол № С – МБ – 010 / 20.05.2025 г. В този протокол е отразен сигнал вх. № 04 – 01 – 475 / 24.03.2025 г. Посочено е, че П. Н. С. на дата 20.05.2025 г. е посетил Териториално звено Б. на КРС. Подписал е декларация, че на 28.01.2025 г. не е подписвал заявление за пренасяне на ползвания от него мобилен номер 0887 385369 и не е посещавал магазин на Виваком.

Софийският районен съд е приел за установена следната фактическа обстановка: Към дата 28.01.2025 г. П. С. бил абонат на „Теленор България“ ЕАД, чрез мобилен телефонен номер [ЕГН] и потребител на същия. На дата 27.01.2025 г. било подадено заявление за преносимост на номер 0887 385369 от П. С. и на дата 28.01.2025 г. е получен отговор с код 01 (не е титуляр в даряващия оператор). На дата 28.01.2025 г. е подадена втора заявка от П. С., титуляр на мобилния номер за преносимост на посочения в първата заявка телефонен номер. Отговорът е получен на дата 29.01.2025 г., а номерът е пренесен същият ден, като „Виваком България“ ЕАД не е имало основание да спре процедурата.

Тази фактическа обстановка е формирана въз основа на събраните по делото и преценени поотделно и в съвкупност гласни доказателства – показанията на актосъставителя С. В. и писмени доказателства и доказателствени средства.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е приел, че АУАН и НП са издадени в рамките на давностните срокове, от компетентни органи, в съответната форма, при спазване на материалния и процесуалния закон, но при неправилни фактически изводи и необоснованост. От събраните по делото доказателства не се установява дружеството – жалбоподател да е извършило вмененото му нарушение на чл. 326а от ЗЕС, вр. чл. 36, ал. 3, вр. ал. 2, т. 2 от Функционалните спецификации. За да е налице вмененото нарушение на Функционалните спецификации трябва да се установи, че заявлението не е подадено от надлежен представител на абоната. Според СРС обаче липсват доказателства относно факта, че заявлението е подписано от лице, което не е титуляр. По аргумент на противното СРС приема, че това означава следното: заявлението е подписано от титуляря П. С. (съответно на заявление за преносимост от дата 28.01.2025 г.). Следователно заявлението от дата 28.01.2025 г. е подписано от надлежно лице и не са били налице предпоставките за отказ от извършване на услугата. Тоест, като е пренесло номера, Виваком България ЕАД не е извършило нарушение на Функционалните спецификации, съответно не е осъществило и състава на чл. 326а от ЗЕС.

Софийският районен съд е доразвил своята теза, като е уточнил, че твърдението на актосъставителя С. В. е голословно. То е голословно относно това, че в разговор с П. (въпреки че

в решението е посочено „П.“) С., последният му е заявил, че най – вероятно П. е пренесла номера. Тя е жена на С. и към онзи момент са били в процедура по развод. СРС приема, че втората заявка от дата 28.01.2025 г. е подадена лично от П. С.. Второто заявление е подадено от С. с изписване саморъчно на три имена и подпис. Този подпис видимо се различава от подписа на П. С. в първото заявление. Доколкото е логично самоличност да се констатира от служители в офиса и доколкото С. е лице от мъжки пол, би могло да се приеме, че заявлението е подадено от С.. АНО е трябвало преди да издаде АУАН и НП да провери с максимална степен на категоричност кое е лицето подало заявлението, а не да се довери единствено на голословни изявления на С.. Още повече, според СРС, са налице данни за влошени лични и семейни отношения между П. и П. С.. Настоящият състав намира, че решението на СРС страда от пороци, които могат да се квалифицират като необоснованост и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до неправилно прилагане на материалния закон (чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК). Нарушена е разпоредбата на чл. 13, ал. 1 и ал. 2 от НПК. По силата на алинея първа на чл. 13 от НПК съдът в пределите на своята компетентност е длъжен да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина. Съгласно алинея втора на чл. 13 от НПК обективната истина се разкрива по реда и със средствата, предвидени в този кодекс. Районният съд може да установява нови фактически положения в сравнение с възприетите от наказващия орган и дори тези, твърдени от страните. Районният съд в случая се явява последна инстанция по фактите. Той е длъжен да положи всички необходими и възможни процесуални усилия да попълни преписката с доказателствения материал, който да му позволи да установи по несъмнен и категоричен начин всички факти и обстоятелства, относими към предмета на доказване по делото, по смисъла на чл. 84 ЗАНН, вр. с чл. 102 от НПК. В този смисъл няма никакви пречки СРС да провери и установи с максимална степен на категоричност кое е лицето подало заявлението.

Установената от СРС фактическа обстановка не съответства и не кореспондира със събраните по делото доказателства.

В хронологичен порядък, според настоящия касационен състав на АССГ, се установява следното: На дата 27.01.2025 г. в 17:44 ч. П. Ц. С. е подала заявление VIVA0000000004112183 за преносимост на мобилна гласова услуга с номер [ЕГН], в мрежата на „Виваком България“ ЕАД. Заявлението е подадено в магазин 4146, С., [улица], бл. А.

Приемащият доставчик е изпратил запитване „NP R.“ към даряващия доставчик за преносимост на [ЕГН] на 27.01.2025 г. в 17:54 ч.

От предоставена справка за разменени съобщения е видно, че на дата 28.01.2025 г. в 15:00 ч. даряващият оператор „Йеттел България“ ЕАД връща отговор „NPResponse“ с код „0001“ означаващ отказ на пренасяне на поради факта, че не е титуляр на донора.

На дата 28.01.2025 г. в 18:21 ч. в магазин № 4146 на „Виваком България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], находящ се на адрес: [населено място], ж. к. Л. – 8, [улица], бл. А, от името на П. Н. С. е подадено заявление за преносимост № VIVA000000000499505 / 28.01.2025 г. в 18: 21 ч. на ползван от него мобилен телефонен номер 0887 385369, предоставен съгласно договор № 1741092118042022 – 53862712 от 18.04.2022 г.

На дата 28.01.2025 г. в 19:00 ч. „Виваком България“ ЕАД изпраща запитване „NP R.“ към даряващия оператор.

На дата 29.01.2025 г. в 15:04 ч. даряващият оператор „Йеттел България“ ЕАД връща отговор на „Виваком България“ ЕАД – „NPdone“ с код „0000“ номерът е пренесен в мрежата на „Виваком България“ ЕАД.

На дата 20.05.2025 г. П. С. е посетил териториално звено на КРС в [населено място]. Там той е

подписал декларация (Приложение № 1), в която е декларирал че на дата 28.01.2025 г. не е подписвал заявление за пренасяне на ползвания от него мобилен номер 0887 385369 и не е посещавал магазин на „Виваком“. Посочил е още, че е съгласен да се яви в съдебно заседание като свидетел.

Районният съд, като съд по фактите и правото е длъжен да установи безспорна фактическа обстановка, въз основа на представените пред него доказателства, както и служебно да събере допълнително доказателства, ако е необходимо. Изложените в АУАН и НП фактически обстоятелства подлежат на проверка от съда.

Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения. Касационният съд може да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. Извършването на касационна проверка по приложението на закона е възпрепятствано. Решението на районния съд трябва да бъде отменено, а делото - върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане. Необходимо е цялостно изясняване на относимата за случая фактическа обстановка, въз основа на която да могат да бъдат изведени обосновани правни изводи.

Пропускът на съда да събере всички необходими и относими доказателства за изясняване на релевантните за спора факти представлява съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като чрез изясняването им би могло да се достигне до друг фактически и правен извод.

При новото разглеждане на делото като свидетел трябва да бъде разпитан П. С.. Отделно от посоченото, видно от събраните доказателства на дата 29.05.2025 г. номерът е пренесен като „пренесен поради техническа грешка“ от Виваком към „Йеттел България“ Възстановено е правното положение преди преносимостта – договорът, сключен с Виваком за номера е прекратен, без неустойки. Номерът е върнат отново към мрежата на „Йеттел“ с титуляр П. С.. Това обстоятелство също трябва да бъде обсъдено при новото разглеждане на делото. Налице са данни за сезиране на Софийска районна прокуратура, откъдето трябва да се изискат резултатите от проверката.

С оглед на гореизложеното настоящата инстанция приема, че при разглеждането на делото и постановяването на оспорения съдебен акт, решаващият състав на СРС е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила. При разглеждане на делото и постановяване на решението, съдът е бил длъжен да събере и обсъди всички допустими, относими и необходими доказателства от значение за релевантните за изясняването на спора факти, едва след което да формира становище относно тяхната основателност. Като не е събрал всички необходими за решаването на спора доказателства и не е положил усилия да изясни фактическата обстановка по случая, районният съд е пренебрегнал основно свое задължение. Въззивният съд е направил правните си изводи, без да прояви активност да установи релевантните факти. Предвид забраната по чл. 220 от АПК, настоящият съд не може да реши делото по същество. То трябва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС, при което съдът трябва да разпредели доказателствената тежест между страните и да събере посочените по-горе в настоящото изложение доказателства. След което да обсъди същите в съвкупност с останалия доказателствен материал по делото.

При новото разглеждане на делото СРС трябва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл. 229, ал. 3 от АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 793 от 05.03.2026г. постановено по НАХД № 20251110218478/2025г. постановено от СРС, НО, 7-ми състав

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС при спазване на дадените указания .

Решението не подлежи на обжалване.